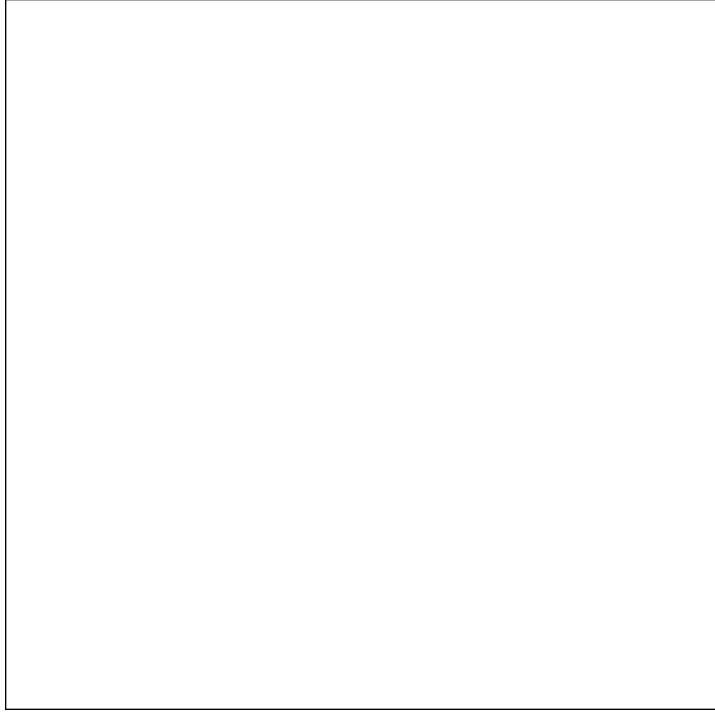

(uten bilder)

Rukia Nantale ✎
Benjamin Mitchley 🗣️
Espen Stranger-Johannessen 📖
bokmål / nynorsk 🗣️
nivå 5 📖

Simbegwire
Simbegwire

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Simbegwire / Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustrert av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Espen Stranger-Johannessen (nb),
Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

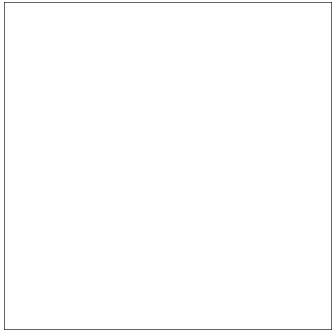
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

...

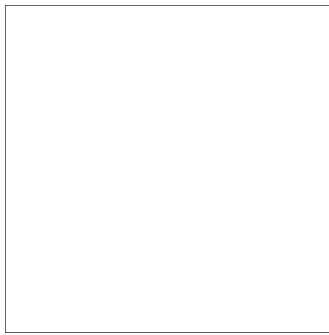
Då Simbegwire si mor døydde, vart ho veldig lei seg. Simbegwire sin far gjorde sitt beste for å ta hand om dotter si. Litt etter litt vart dei lukkelege igjen, utan Simbegwire si mor. Kvar morgon sat dei og snakka om dagen som låg føre dei. Kvar kveld laga dei middag saman. Etter at dei hadde teke oppvasken, hjelpte Simbegwire sin far henne med leksene.

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. "Hvor er du, jenta mi?" ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. "Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita", sa han og smilte.

...

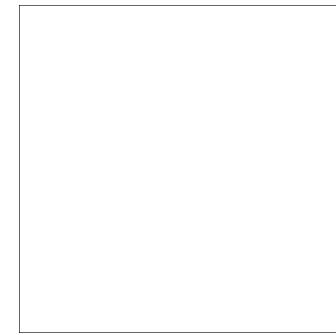
Ein dag kom Simbegwire sin far heim seinare enn vanlig. "Kor er du, jenta mi?" ropte han. Simbegwire sprang til far sin. Ho stoppa opp då ho såg at han heldt ei dame i handa. "Eg vil at du skal møte ei spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita", sa han og smilte.

“Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg”, sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. “Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din”, sa han.

...

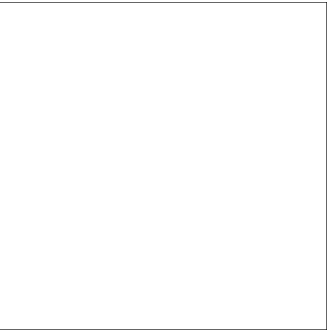
“Hei Simbegwire, far din har fortalt meg mykje om deg”, sa Anita. Men ho smilte ikkje og tok ikkje handa til jenta. Simbegwire sin far var glad og begeistra. Han snakka om at dei tre skulle bu saman, og kor godt dei skulle få det. “Jenta mi, eg håpar du vil akseptera Anita som mor di”, sa han.

Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusunene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

...

Neste veke bad Anita Simbegwire, saman med fetrane, kusunene og tanta, heim til seg på eit måltid. For ein fest! Anita laga alle yndlingsrettane til Simbegwire, og alle åt til dei vart gode og mette. Deretter leikte borna medan dei vaksne snakka. Simbegwire følte seg glad og modig. Ho bestemte at snart, veldig snart, skulle ho flytta heim og bu med far sin og stemor si.

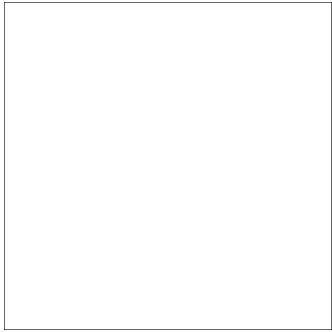
Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke lenger tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre lekseene om kvelden. Hun gikk rett til sengs etter trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det

virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans

var ulikkelig.

...

Livet til Simbegwire forandra seg. Ho hadde ikkje lenger tid til å sitja saman med far sin om morgonen. Anita gav henne så mykje husarbeid at ho vart for sliten til å gjera lekseene om kvelden. Ho gjekk rett til sengs etter middag. Den einaste trøysta ho hadde var eit fargerikt teppe mor hennar hadde gjeve henne. Det verka ikkje som Simbegwire sin far merka at dotter hans var ulykkeleg.

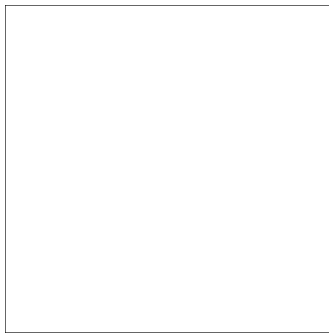

Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. "Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil", gråt hun. "Vil du la meg prøve igjen?" Simbegwire så på faren sin og den bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la

langsomt armene rundt henne.

...

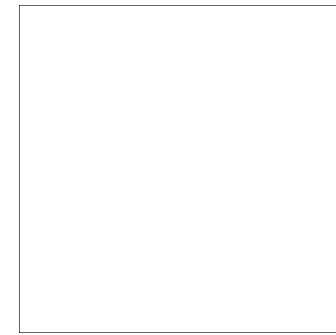
Far hennar vitja henne kvar dag. Etter kvart kom han med Anita. Ho rakk handa til Simbegwire. "Eg er veldig lei meg, vesla, eg tok feil", gret ho. "Vil du la meg prøva igjen?" Simbegwire såg på far sin og den bekymra mina hans. Då gjekk ho bort til Anita og la langsam armene rundt henne.

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. "Jeg må reise på grunn av jobben min", sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre." Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

...

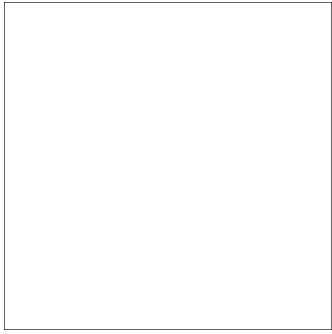
Etter nokre måneder fortalte Simbegwire sin far dei at han skulle vera borte eit bel. "Eg må reisa på grunn av jobben min", sa han. Men eg veit at de kjem til ta vare på kvarandre." Simbegwire såg trist ut, men faren la ikkje merke til det. Anita sa ikkje noko. Ho var ikkje glad ho heller.

Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: "Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg." De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

...

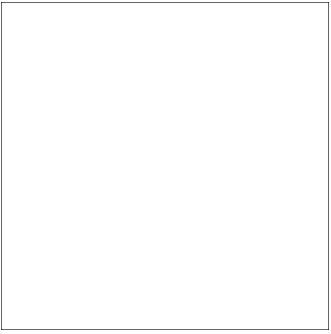
Simbegwire leikte med fetrane og kusinene sine då ho såg far sin på lang avstand. Ho var redd han skulle verta sint, så ho sprang inn i huset og gøymde seg. Men far hennar gjekk til henne og sa: "Simbegwire, du har funne den beste mora i verda. Ei som er glad i deg og forstår deg. Eg er stolt av deg og glad i deg." Dei vart samde om at Simbegwire skulle verta buande hos tanta si så lenge ho ville.

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. "Hva har skjedd, Anita?" spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. "Jeg ville at hun skulle respektere meg", sa hun. "Men kanskje jeg var for streng." Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

...

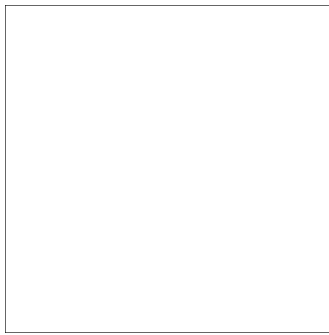
Da Simbegwire sin far kom heim, såg han at rommet hennar var tomt. "Kva har skjedd, Anita?" spurde han bekymra. Kvinnas svara at Simbegwire hadde stukke av. "Eg ville at ho skulle respektera meg", sa ho. "Men kanskje eg var for streng." Simbegwire sin far forlet landsbyen til systers si for å finna ut om ho hadde sett Simbegwire.

Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt gråt Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

...

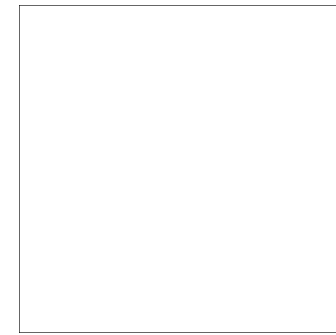
Ting vart berre vondare for Simbegwire. Viss ho ikkje gjorde ferdig husarbeidet, eller klagas, slo Anita henne. Og under middagen åt Anita det meste av maten, slik at Simbegwire berre fekk nokre få restar. Kvar natt gret Simbegwire til ho fall i søvn medan ho klemde rundt teppet frå mor si.

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. “Din latsabb!” ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

...

Ein morgon brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. “Din lathans!” ropte Anita. Ho drog Simbegwire ut av senga. Teppet ho var så glad i sat fast på ein spikar og rakna.

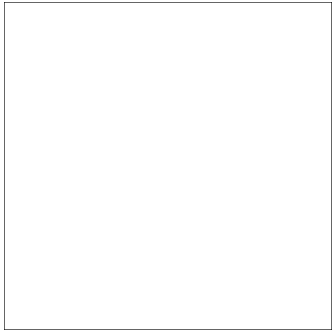

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus. Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

...

Tanta til Simbegwire tok med seg barnet til sitt eige hus. Ho gav Simbegwire varm mat, og la henne til å sova med teppet til mor si. Den natta gret Simbegwire idet ho sovna. Men det var fordi ho var så letta. Ho visste at tanta hennar ville ta seg av henne.

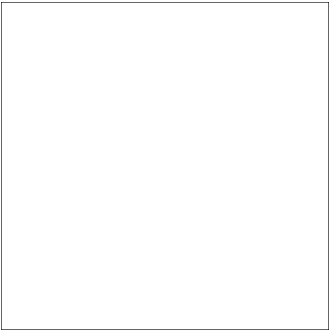

Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene av det fargerike teppet, ropte hun: "Simbegwire, min brors datter!" De andre kvinnene stoppet å vaske og hjalp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste henne.

...

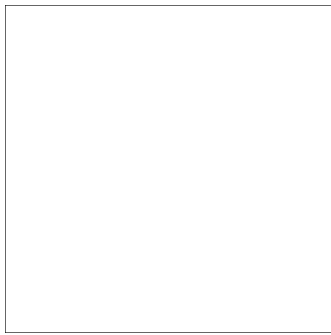
Denne kvinna såg opp i treet. Då ho såg jenta og bitane av det fargerike teppet, ropte ho: "Simbegwire, dottera til bror min!" Dei andre kvinnene stoppa å vaske og hjelte Simbegwire med å klatra ned frå treet. Tanta hennar gav den vesle jenta ein klem og prøvde å trøsta henne.

Simbegwire var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren hennes hadde tatt.

...

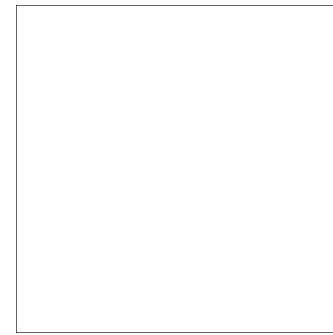
Simbegwire var veldig opprørt. Ho bestemte seg for å rømme. Ho tok bitane frå teppet til mora, pakka litt mat og drog av gårde. Ho følgde den same veggen som far hennar hadde teke.

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: "Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg."

...

Då kvelden kom, klatra ho opp i eit høgt tre ved ein bekk og reidde seg ei seng i greinene. Då ho gjekk og la seg, song ho: "Mamma, mamma, mamma, du forlét meg. Du forlét meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikkje glad i meg lenger. Mamma, når kjem du tilbake? Du forlét meg."

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.

...

Neste morgon song Simbegwire songen igjen. Då kvinnene kom for å vaska kleda sine i bekken, høyrde dei den triste songen frå høgt oppe i treet. Dei trudde det berre var vinden som rasla med blada og heldt fram med arbeidet sitt. Men éin av kvinnene høyrde veldig nøye på songen.